

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113010305
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6113010305.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Korbeľovej a prísediacich PhDr. Mgr. Anny Muchovej a Eleonóry Rafajovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. 11. 2013 v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Z. B. E. H. Š. M. R. , nar. XX. XX. XXXX v V. V.,
trvale bytom V. V.,
U. XXXX/XX, bytom
F. Ľ., P. K. XX,
okres V. V.,

je v i n n ý , že

dňa 11. 09. 2012 v čase od 12.00 h do 13.00 h v rodinnom dome v Slovenskej Ľupči, Pod Zámkom 24, okres Banská Bystrica, pod vplyvom alkoholu sexuálne zneužil maloletú neter L..B.. nar. XX. XX. XXXX, ktorá išla s ním na uvedené miesto dobrovoľne, pretože sľúbil, že jej dá lekvár a žinčicu, že po príchode do domu si táto v obývacej izbe odložila školskú tašku aj s vecami, ktoré mala v ten deň na telocviku v škole, prešla do spálne, kde sa prezliekla do teplákov a keď prišla do kuchyne, položila si na stôl pri posteli príručnú taštičku s mobilným telefónom, potom si sadla na posteľ a keď z postele vstala, aby sa išla pozrieť koľko je hodín, prišiel k nej a strhol z nej tepláky so spodnými nohavičkami po kolená, keď si chcela tepláky vytiahnuť hore zvalil ju na posteľ, sám si stiahol nohavice a spodné prádlo po kolená a keď ležala na chrbte ľahol si na ňu, pravou rukou jej držal ústa, aby nemohla kričať, ľavou rukou držal jej ruky a aj napriek tomu, že sa ho snažila zo seba zhodiť, nepodarilo sa to, pretože bol veľmi ťažký, keď na nej ležal bozkával ju na líca, krk, hrud', pričom sa pohlavným údom dotkol jej prirodzenia a vtedy zazvonil mobilný telefón, čo ho vyrušilo a od ďalšieho konania upustil, pričom povedal, aby o tom čo sa stalo, nehovorila nikomu,

t e d a

sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov a uvedený čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin sexuálneho zneužitia podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Za to sa o d s u d z u j e :

Podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 05. 03. 2013 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 3Pv 483/12-44 zo dňa 05. 03. 2013 na Z. B. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 11.09.2012 v čase od 12.00 h do 13.00 h, v rodinnom dome v F. Ľ., P. K. XX, okres V. V., pod vplyvom alkoholu pokúsil sa násilím vykonať súlož s maloletou neterou L..B.. nar. XX.XX.XXXX, ktorá išla s ním na uvedené miesto dobrovoľne, pretože sľúbil, že jej dá lekvár a žinčicu, po príchode do domu si táto v obývacej izbe odložila školskú tašku aj s vecami, ktoré mala v ten deň na telocviku v škole, prešla do spálne, kde sa prezliekla do teplákov a keď prišla do kuchyne, položila si na stôl pri posteli príručnú taštičku s mobilným telefónom, potom si sadla na posteľ a keď z postele vstala, aby sa išla pozrieť koľko je hodín, prišiel k nej a strhol z nej tepláky so spodnými nohavičkami po kolená, keď si chcela tepláky vytiahnuť hore zvalil ju na posteľ, sám si stiahol nohavice a spodné prádlo po kolená a keď ležala na chrbte ľahol si na ňu, pravou rukou jej držal ústa, aby nemohla kričať, ľavou rukou držal jej ruky a aj napriek tomu, že sa ho snažila zo seba zhodiť, nepodarilo sa to, pretože bol veľmi ťažký, keď na nej ležal bozkával ju na líca, krk, hrud', pričom sa pohlavným údom dotkol jej prirodzenia a vtedy zazvonil mobilný telefón čo ho vyrušilo a od ďalšieho konania upustil, pričom povedal, aby o tom čo sa stalo, nehovorila nikomu.

Po zrušení rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08. 07. 2013 pod. sp. zn. 4T 15/2013, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. 09. 2013 pod sp. zn. 3 To 96/2013 a po doplnení dokazovania v zmysle jeho záverov, práve na základe skutočností z nich zistených, prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica vo svojej záverečnej reči navrhla, aby súd konanie obžalovaného kvalifikované v obžalobe ako zločin znásilnenia, bol prekvalifikovaný na zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 4 Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný Z. B., ktorý namietal jednak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu skutku, kladenému mu obžalobou za vinu a zo spáchania ktorého sa cítil byť nevinný.

Ku priebehu skutku uviedol, že dňa 11. 09. 2012 išiel z Môlče zo salaša na autobus o 10.30 h do Slovenskej Ľupče a nepoprel, že už na salaši vypil s kamošom 3 litre vína a potom v krčme v Šalkovej pivo a 2 borovičky. Keď vystúpil z autobusu v Slovenskej Ľupči išiel do obchodu, pri ktorom stála maloletá, ktorá ho ako prvá oslovila a išla spolu s ním do neho. V obchode si on kúpil víno a kávu a následne ho maloletá čakala aj pred krčmou, kým si on kupoval cigarety a dal si pivo. Potom spolu išli k nemu domov, lebo chcel dať pre ňu a jej mamu, ktorá je jeho sestrou, kompóty a lekvár. Keď prišli domov, otvoril dvere, ako prvý vošiel do domu, otvoril okná a dal si dole tričko, lebo bolo teplo, zobral si víno a pustil rádio. Medzi tým si maloletá svoje tašky zložila v obývačke a chcela sa prezliecť, lebo ju vraj tlačili šaty, vravela, že pôjde pešo do Podkoníc. Preto ju poslal prezliecť sa do kúpeľne, on si sadol v kuchyni na posteľ, driemal, maloletá zatiahla záves. Po chvíli táto vyšla z kúpeľne len v nohavičkách, celá bola inak holá, ešte raz sa vrátila do kúpeľne a druhýkrát z nej vyšla úplne holá a ako on sedel na posteli, maloletá si sadla na jeho kolená, najprv z boku a potom si dala nohy obkročmo. Tvárou bola obrátená k nemu a začala sa na ňom hojdať, bozkávať na líce, nič pritom nehovorila. Vtedy sa on prebral a spýtal sa jej, že čo robí, ale ona sa na ňom ďalej natriasala. Preto sa vystrel, ona skočila z neho na posteľ, sedela, bola pojašená. Vtedy, ako sedela pri ňom, nepoprel, že jej dal 2 pusy, jednu na líce a jednu na pery. V tom zazvonil telefón, maloletá išla rýchlo do obývačky, zdvihla mobil, volala jej matka, pričom keď chcel so svojou sestrou hovoriť aj on, maloletá mobil zložila.

Ku jeho vzťahu s maloletou uviedol, že tento bol dobrý, ako vzťah medzi strýkom k neterou, pričom poukázal, že v minulosti býval s ňou a jej mamou, ktorá je jeho sestrou asi štyri roky v spoločnej domácnosti, pomáhal jej so školou, hral sa s ňou a aj jej matke, s ktorou mal tiež dobrý vzťah, pomáhal. Podľa obžalovaného maloletá si všetko vymyslela, pravdepodobne preto, lebo sa bála matky, ktorá jej zakazovala chodiť k nemu.

K vážnym rozdielnostiam a nezrovnalostiam vo svojich výpovediach, ktoré učinil v prípravnom konaní s výpoveďou pred súdom, obžalovaný uviedol, že to, čo uviedol na hlavnom pojednávaní je pravda, pri výpovediach pred policajtmi klamal, lebo bol pod nátlakom policajtov, mal strach, títo sa mu vyhrážali, že ho zbijú. Obidve predchádzajúce výpovede pred policajtmi boli preto z jeho strany vymyslené, bili ho pri výpovedi a preto vypovedal tak, ako vypovedal. Trval na tom, že vypovedal pod nátlakom a to včítane toho, čo uviedol pred sudcom pre prípravné konanie pri výsluchu, keď sa rozhodovalo o jeho vzatí do väzby, nakoľko aj to bolo klamstvo, aj vtedy mal obavy z polície.

Svoje stanovisko k veci interpretované pred súdom obžalovaný uviedol aj vo svojom písomne podanom odvolaní zo dňa 29. 07. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08. 07. 2013 pod sp. zn. 4T 15/2013, podaného prostredníctvom jeho obhajcu na súd dňa 31. 07. 2013, ktoré, okrem iného, bolo podkladom zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. 09. 2013 pod sp. zn. 3 To 96/2013. V tomto svojom podaní obžalovaný poprel, že by sa on dopustil nejakého násilného konania voči jeho maloletej neteri L., žiadnu fyzickú silu voči nej nepoužil, pričom táto skutočnosť bola podľa neho potvrdená aj lekársnym vyšetrením maloletej a teda poukázal na ambulantnú správu zo dňa 12.09.2012 vykonanú o 01.16 hod v noci - t.j. pár hodín po údajnom skutku, z ktorej vyplynulo, že „po vyzlečení dieťaťa sa ňom nepozorovali žiadne modriny, škrabance, podliatiny, ani iné stopy fyzického násillia a tiež na odobratej vzorke z pošvy v mikroskopickom obraze spermie neboli spozorované“. Podľa obžalovaného, uvedená ambulantná správa potvrdzuje jeho výpoveď a preukazuje nepravdivosť tvrdení maloletej L..B.. o použití fyzického násillia voči nej z jeho strany. Tiež poprel tvrdenia obžaloby o tom, že by sa maloletej mal vyhrážať použitím násillia, o čom svedčia podľa neho aj výpovede poškodenej, ktorá ani raz neuviedla, že by sa jej on mal vyhrážať násillím.

Poukázal na výpovede svedkov - matky poškodenej maloletej (Y. B.), svedkov L. Y. a L. B., ktoré preukázali jeho tvrdenia o tom, že práve on pomáhal matke so starostlivosťou o maloletú L., ktorú bral takmer ako svoju dcéru, pomáhal jej, opakovane bol s maloletou viackrát osamote aj dlhší čas, kedy ho o jej stráženie a starostlivosť požiadala práve matka maloletej, hrali sa spolu, pričom on nikdy maloletej neublížil a táto sa nikdy nikomu nesťažovala na jeho správanie sa voči nej. Medzi ním a maloletou L. bol vytvorený normálny, dobrý vzťah, pričom bol s ňou v kontakte takmer od jej narodenia.

Tiež dal do pozornosti, že samotné trestné oznámenie bolo na polícii spísané až po 10 hodinách po údajnom skutku, ktorého sa mal on dopustiť voči maloletej L., avšak podľa neho, ak by jeho stretnutie s maloletou malo na ňu tak veľmi negatívny dopad a bol pre ňu naozaj traumatizujúcim zážitkom, tak ako sa to táto snažila neskôr prezentovať, určite by to bolo na maloletej spoznať oveľa skôr, veď jej matka - Y. B. sa s maloletou rozprávala bezprostredne po odchode od neho, boli spolu u lekára matky, išli spolu v autobuse domov, maloletá sa išla ešte v ten deň hrať do školskej klubovne.

Rovnako poukázal aj na vykonané znalecké dokazovanie znalcami MUDr. Vongrejom a MUDr. Somorom zo dňa 03. 12. 2012, ktorý vyšetřili jeho duševný stav a z ktorých záverov vyplýva, že u neho nezistili sexuálnu deviáciu v pravom zmysle slova, ani poruchu sexuálnej identifikácie, orientácie, aktivity ani poruchu kombinovanú a preto jeho pobyt na slobode zo sexuologického, ako i psychiatrického hľadiska nepovažujú pre spoločnosť za nebezpečný.

Okrem výpovedí svedkov L. Y. a L. B.Š. na hlavnom pojednávaní, svedčiacich v jeho prospech, má podľa neho výpovednú hodnotu i ním predložená písomná korešpondencia - list, ktorý mu napísala do väzby matka poškodenej L..B.., jeho sestra Y. B., ktorá ho v liste opakovane požiadala, aby jej, ako aj maloletej L. odpustil.

V závere svojho podania obžalovaný pripustil, že z jeho strany došlo k nevhodnému správaniu sa voči maloletej, skutkové okolnosti však nekorešponujú so skutkom, tak ako je uvedený v obžalobe, resp. v rozsudku súdu prvého stupňa, keďže intenzita jeho konania rozhodne nedosahovala stupeň

nebezpečnosti žiadneho z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona a podľa jeho názoru by jeho konanie mohlo byť vyhodnotené ako priestupok.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa PhDr. Martina Bečková, z odboru psychológia, odvetvia Klinická psychológia detí, ktorá bola prítomná aj pri vypočutí strán pred súdom a ktorá napriek tomu zotrvala na obsahu svojho podaného znaleckého posudku č. 29/12, ktorého závery v stručnosti pred súdom aj osobne predniesla.

Znalkyňa po preštudovaní spisového materiálu a po psychologickom vyšetrení L.. B.. v závere posudku uviedla, že intelektové a pamäťové schopnosti sú u maloletej na úrovni priemeru, duševný vývin je primeraný veku. O dostatočnej úrovni mravného vývinu svedčí jej schopnosť prežívať pocity viny. Kontakt s realitou je však u nej dobre zachovaný, aj keď ho reprodukuje bez rozpracovania detailov a teda vnímané podnety reprodukuje nepresne, globálne, s prvkami zveličovania.

V oblasti sexuálneho života má maloletá vedomosti primerané k jej veku, v intenciách učebných osnov školského vzdelávania v tejto oblasti. Pri následnom špeciálnom skúmaní psychosexuálneho vývinu sa podľa znalkyne maloletá javí skôr spomalená, bez diferencovanejšej pozornosti vo vzťahu k opačnému pohlaviu, extrémne negatívne vníma sexualitu. Nie je teda pravdepodobné, že by maloletá konala a bola schopná takých sexuálnych prejavov, ako to opísal obžalovaný pri svojich výpovediach, nakoľko, ak by sa tak prejavovala, ako to on popísal, jej sexuálne správanie by malo tendenciu prejavovať sa aj v iných rôznych situáciách.

Znalkyňa ako podpriemerné u maloletej vyhodnotila porozumenie a predvídanie v sociálnych situáciách, pretrváva u nej ešte infantilná bezprostrednosť a naivita. Maloletá mala znalkyni udávať strach z obžalovaného, lebo, ako jej uviedla, keď bola malá, on fetoval a pil alkohol a býval voči nim agresívny.

Vzhľadom na priemernú úroveň rozumových a pamäťových schopností u maloletej, táto dokáže rozlíšiť fantáziu od skutočnosti, vnímané podnety však reprodukuje nepresne, globálne, s prvkami zveličovania, čo napokon znižuje jej hodnovernosť skôr len v presnom reprodukovaní detailov.

Pri svojom vypočutí pred súdom znalkyňa zároveň uviedla, že podľa nej, maloletá povie viac, ako sa stalo, ale nekonfabuluje. Svoj vzťah k matke maloletá síce označila ako veľmi dobrý, ale to len na podvedomej úrovni, v realite to tak celkom nie je, maloletá je od matky závislá.

Výpoveď maloletej v prípravnom konaní znalkyňa označila za hodnovernú, pričom nepresnosti v nej môžu byť z toho, že má pocity viny a prípadné, obhajobou navrhované, osobné vypočutie maloletej pred súdom neodporučila vzhľadom na jej detskú závislosť, pričom prítomnosť jej matky a obžalovaného pri jej výpovedi, by bolo pre ňu traumatizujúce.

Na prvom hlavnom pojednávaní, vzhľadom k tomu, že vypočutá znalkyňa neodporučila výsluch maloletej pred súdom, došlo podľa § 270 ods. 2 Tr. por. k prehratiu obrazovo - zvukových nahrávok so svedeckými výpoveďami maloletej poškodenej zo dňa 12. 09. 2012 a zo dňa 25. 02. 2013, za použitia technických prostriedkov, ktorých obsah obžalovaný Z. B., po ich prehratí, označil za klamstvo.

Z prehratia obrazovo-zvukových nahrávok zo svedeckých výpovedí maloletej poškodenej a ich prepisov bolo zistené, že maloletá L.. B.., O.. XX. XX. XXXX uviedla, že dňa 11. 09. 2012, cestou zo školy v Slovenskej Ľupči, videla vystupovať z autobusu strýka Z. B., ktorý prišiel k nej a povedal jej, aby išla s ním, že jej dá lekváre a žinčicu. Ešte sa zastavil v krčme, kde si kúpil cigarety a potom išli spolu do domu Pod Zámkom 24, kde v tom čase býval. Po ceste sa ponáhľali, pretože ona chcela stihnúť autobus do Podkoníc. So strýkom išla preto, lebo si chcela zobrať od neho lekváre a žinčicu, ktoré má rada. Keď prišli do domu, rozhodla sa, že sa prezlečie do teplákov, pretože rifle, ktoré mala na sebe boli trochu mokré od potu, lebo predtým mali v škole telocvik. Kým strýko v kuchyni chystal lekváre a žinčicu, išla sa prezliecť do spálne a zatvorila za sebou dvere. Ako vošli do domu, školskú tašku si odložila na stoličku v obývacej izbe a veci z telesnej, ktoré mala v druhej taške, si zobrala k sebe do spálne a tam sa prezliekla. Tričko si neprezliekla, nechala si ho na sebe. Potom vošla do kuchyne, kde si odložila taštičku na stôl pri posteli, v ktorej mala mobilný telefón a peňaženku. Taštičku s mobilom si položila na stôl z toho dôvodu, aby počula telefón, nakoľko bola zvyknutá, že mama jej po skončení školy zavolá. Potom si sadla na posteľ a keď z postele vstala, aby sa išla pozrieť na hodinky, strýko prišiel k nej a stiahol z nej

tepláky so spodnými nohavičkami po kolená. Povedala mu, že nechce, aby ju vyzliekal a keď si chytila tepláky a chcela si ich vytiahnuť hore, zvalil ju na posteľ, rýchlo si aj on vyzliekol nohavice so spodným prádlom a ľahol si na ňu. Povedal jej, že sa nemá báť a potom jej pravou rukou chytil ústa, aby nemohla kričať. Druhou rukou jej chytil ruky, aby sa mu nemohla vyšmyknúť. Keď ležal na nej, svojim medzinožím chcel preniknúť do jej medzinožia, ale práve v tom jej zazvonil mobil. To, čo mal medzi nohami, videla len trochu, keď si dával hore nohavice. Keď zazvonil na stole jej mobil, strýko sa zľakol a vyskočil z postele. Dotyk jeho medzinožia ona zacítila vtedy, keď zazvonil telefón. Žiadnu bolesť pri tom necítila. Nepamätala si, či ju strýko aj bozkával, keď ležal na nej.

Z výpovede maloletej L.. B.. ďalej vyplývalo, že v ten deň, keď sa to stalo, v kúpeľni vôbec nebola. Do kuchyne neprišla v spodných nohavičkách a neprišla tam ani nahá. Strýkovi si nesadla nahá na stehno a ani mu nevytiahla pohlavný úd. V kuchyni zatiahol záves strýko, nie ona. Nevedela uviesť, či potom čo vošli so strýkom do domu, tento zamkol vchodové dvere, nakoľko do domu vošla ako prvá a toto si vôbec nevšimla. Nevedela uviesť ani to, či strýko pil v kuchyni nejaký alkohol. Fľašu s alkoholom na stole nevidela a nevedela sa vyjadriť ani k tomu, či zacítila z neho alkohol. Uviedla, že strýkovi smrdí z úst stále, pretože si neumýva zuby. Vzhľadom k tomu, že alkohol pije každý deň, tak ani v ten deň, keď sa to stalo, zrejme nebol triezvy. Keď bola menšia videla ho aj nafetovaného. Vedela o tom, že sa pobil so svojim bratom a že aj jej mamu naháňal sekerou. To bol dôvod, prečo sa z domu, kde predtým bývali odsťahovali. Pokiaľ strýko ležal na nej, snažila sa ho zo seba zhodiť, ale bol veľmi ťažký a nedalo sa jej to. Keď ležal na nej, rukou jej držal silno ústa, aby nemohla kričať, ale dýchať pri tom mohla, pretože nos mala voľný. Aj keď sa dotýkal pohlavným údom jej prirodzenia, držal jej ústa aby nekričala. Keď odchádzala z domu, zobrala si svoje veci, strýko chcel ísť s ňou, že jej pomôže s taškou. S tým ona nesúhlasila, povedala mu, že pôjde sama a že sa ponáhľala za mamou. Strýkovi nepovedala, aby nešiel s ňou z toho dôvodu, že chcela ukázať mame svojho frajera. Žiadneho frajera nemá a s chlapcami sa vôbec nebaví. V Podkoniciach mala svoju najlepšiu kamarátku, ku ktorej chodievala. Keď sa stretla s mamou, nepovedala jej hneď čo sa stalo a to z toho dôvodu, že sa bála. Až neskôr doma s plačom mame porozprávala, čo sa jej stalo. Nevedela, kto celú vec oznámil na políciu, pretože vtedy spala. Keď odchádzala z toho domu, strýko jej povedal, aby o tom čo sa stalo, nikomu nepovedala. Na celú vec chce zabudnúť a nechce na to už myslieť.

Vzhľadom na určité nejasnosti a rozdielnosti vo výpovediach obžalovaného Z. B., ale i svedkov Y. B. a U. I. na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, súd pristúpil, napriek stanovisku znalkyne PhDr. Martiny Bečkovej, k osobnému výsluchom svedkyne - maloletej poškodenej L.. B., O.. XX.XX.XXXX, ktorá bola vypočutá v neprítomnosti obžalovaného Z. B. a len za prítomnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici, obhajcu obžalovaného, súdom ustanoveného opatrovníka maloletej - ÚPSVaR Banská Bystrica a matky maloletej.

Maloletá vypovedala, až na malé odchýlka zhodne, ako v prípravnom konaní, kedy sa z jej výsluchu robil obrazovo - zvukový záznam.

Pred súdom uviedla, že v daný deň išla zo školy na autobus, z ktorého vystúpil strýko a povedal jej, aby išla s ním k nemu domov, že jej dá lekvár a žinčicu. U neho sa v druhej miestnosti prezliekla, lebo jej bolo teplo. Prišla ku nemu do kuchyne aj s kapsičkou, kde mala telefón. Sadla si na posteľ, strýko si sadol ku nej, roztrhol jej tepláky, hodil ju na posteľ, držal jej ústav rukou, dotkol sa svojím prirodzením jej prirodzenia. V tom jej zazvonil mobil, strýko sa strhol, ona sa obliekla a šla za mamou, ktorá sa jej opýtala, kde bola, pričom jej ona len povedala, že u strýka. Doma jej mama dávala jesť, ona nechcela a potom to čo sa jej prihodilo povedala mame.

Na doplňujúce otázky odpovedala, že keď išla zo školy, už nevie, kto prvý na koho zakričal. Ako prišli ku strýkovi domov, školskú tašku si dala do obývačky, išla do druhej izby, kde sa prezliekla do telocviku, lebo mala na sebe rifľovú sukňu a vestičku. Keď sa prezliekala v izbe, nevyšla z nej, až keď sa prezliekla a teda poprela, že by ju strýko videl nahú. Potvdila, že vtedy mala oblečené ako spodné prádlo nohavičky s obrázkami Schipa a Deila, bolo to na nohavičkách z oboch strán. Potom keď sa prezliekla, išla s kapsičkou do kuchyne, dala si ju na stôl a sadla si na posteľ. Ako si strýko sadol ku nej, začal ju vyzliekať, ona to nechcela, ľahol si na ňu, intímnu časťou na jej intímnu časť. Strýko jej vyzliekol tepláky aj gaťky, asi naraz, vrchnú časť mala na sebe oblečenú. Ona teda najprv sedela pri stole, on ju dal ľahnúť a ľahol si na ňu. Ona bola na chrbte, on bol na bruchu, vyzliekol si svoju spodnú časť oblečenia. Nespomína si, či pritom hovoril. Jednou rukou jej držal ruky, mala ich nad hlavou, druhou rukou je držal ústa. Držal

ju silno, bolelo ju to. Či ju bozkával si nepamätá, nehladkal ju. Svojim pohlavným orgánom sa jej iba dotkol a vtedy jej zazvonil telefón . Obliekla sa rýchlo a do telefónu to mame nepovedala, bála sa jej to povedať, lebo jej strýko povedal, aby o tom bola ticho. Potom doma mala zlú náladu, nebola šťastná, ale mame sa to bála povedať, bála sa strýka. Až potom mame povedala, že stretla strýka, že strýko z nej strhol tepláky, nohavičky, povedala jej, čo sa tam stalo. Bolo to večer, mamin priateľ bol v kúpeľni, ona to mame povedala v obývačke. Poprela, že by jej niekto kázal, čo má vypovedať pred políciou, nikto ju neovplyvňoval.

Ešte dodala, že v kuchyni zatiehol záves asi strýko, ona nie. V kúpeľni asi nebola, preobliekala sa v spálni, do kuchyne neprišla nahá, nesadla si strýkovi na stehnách. Nekričala preto, lebo jej strýko držal rukou ústa, celý čas jej držal ústa keď na nej ležal, až pokiaľ jej zazvonil mobil, inak by kričala. Nevedela sa vyslobodiť, lebo bol strýko ťažký, nedalo sa jej ujsť. Mala strach, bála sa. Hornú časť tela mal strýko oblečenú. Potvrdila, že sa jej strýko dotkol svojím pohlavným údom, keď ležala na chrbte, zacítila dotyk, no v tom jej zazvonil mobil, strýko sa strhol, vyskočil a rýchlo sa obliekol.

V závere vypovedala, že keď bývali spolu s mamou so strýkom v tom dome, strýko pil, fetoval a robil problémy. Odišli odtiaľ preto, že aj sekeru na nich vytiahol, hodil tanier popri nej.

Po zrušení rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08. 07. 2013 pod. sp. zn. 4T 15/2013, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. 09. 2013 pod sp. zn. 3 To 96/2013, v zmysle jeho záverov s poukazom na dôležitosť výsluchu maloletej na h1avnom pojednávaní, pri nedostatku dôkazov, ktoré by inak mohli v dostatočnej miere pomôcť ustáliť skutočný stav veci a aby nebolo porušené právo na obhajobu obžalovaného, súd za súhlasu maloletej, za prítomnosti znalkyne a sociálneho pracovníka, ktorí opakovane nedoporučovali vykonanie priamej konfrontácie maloletej s obžalovaným, ale len prípadnej konfrontácie nepriamej a to prostredníctvom predsedu senátu, ktorý by maloletej v neprítomnosti obžalovaného, kládol ním požadované otázky, súd pristúpil k dovypočutiu maloletej poškodenej, ktorá aj za prítomnosti obžalovaného vyslovene uviedla, že na svojej predchádzajúcej výpovedi, ktorú už pred súdom učinila a to v neprítomnosti obžalovaného, trvá, nič nedoplniť už nechce a na položené otázky odpovedať bude.

Svoju výpoveď teda doplnila o určité detaily, ktoré zostali nezodpovedané pri prvom rozhodovaní súdu a uviedla, že na nohavičkách, ktoré vtedy mala oblečené, bol rozprávkový motív Chip a Deil na zadku a nohavičky boli modré. V ten deň v škole mala oblečenú asi riffovú sukňu, riffovú bundičku bez rukávov, mala tričko a nejaký sveter. Keď sa prezliekala do teplákov, prezliekala si aj tričko, lebo bola spotená. Telocvik asi mala poslednú hodinu, cvičila v teplákoch, ktoré si spotila a po hodine sa obliekla do toho, čo mala ráno v škole. V rodinnom dome u obžalovaného sa prezliekala späť do teplákov, lebo tieto medzičasom už vyschli, nakoľko to, čo mala na sebe, mala spotené, lebo bolo teplo. Podľa maloletej si obžalovaný jej nohavičky mohol všimnúť, keď mali „ten pohlavný styk“ (jej doslovné vyjadrenie), následne povedala že vtedy, keď jej sťahoval tepláky, ktoré jej sťahoval dvomi rukami, všetko naraz, čo maloletá pred súdom aj názorne ukázala a z čoho vyplynulo, že jej ich stiahol po kolená.

Po následných otázkach na maloletú, už táto neodpovedala, rozplakala sa, z ktorého dôvodu súd upustil od jej ďalšieho priameho výsluchu v prítomnosti obžalovaného a súd hodlal po prerušení pojednávania pristúpiť k vykonaniu jej nepriamej konfrontácie s obžalovaným a to kladením jej otázok obžalovaného, prostredníctvom predsedu senátu.

Potom, ako prítomná znalkyňa a sociálna pracovníčka súdu oznámili, že maloletá nie je schopná sa zúčastniť ani konfrontácie v neprítomnosti obžalovaného a táto odmieta odpovedať na položené otázky aj prostredníctvom predsedu senátu, došlo k dovypočutiu znalkyne PhDr. Martiny Bečkovej, ktorá k priebehu výsluchu maloletej poškodenej uviedla, že vierohodnosť výpovede maloletej môže byť čiastočne skreslovaná tým, že táto dáva malý dôraz na detaily, ale nevypovedala o tom, čo sa nestalo. To, že pri jej vypočutí chýbali nejaké pasáže zo spisového materiálu, pripisuje tomu, že sa jedná o dieťa emocionálne deprimované, ktoré si chce získať pozornosť, účelom bolo uspokojenie potrieb druhých. Nepresnosti vo výpovedi teda môžu byť z pocitu viny maloletej, nakoľko táto mala od svojej mamy zákaz chodiť ku strýkovi, napriek tomu k obžalovanému chodila, správala sa tam tak, aby jej on dal pocítiť to, čo jej chýbalo, napr. obyčajné pohladenie. Preto má podľa znalkyne maloletá pocit, že je to jej vina, čo sa celé stalo, vedela, že prekročila hranice.

K sexuálnej vyzretosti maloletej doplnila, že táto preferuje kamarátov s rovnakým pohlavím, nepreferuje vzťahy s chlapcami a pri rôznych vyšetreniach, ktoré vykonala u maloletej, nespozorovala žiadne sexuálne znaky. Sexualitu práve maloletá označovala ako niečo veľmi negatívne, ak by mala záujem o sexualitu, musela by ju aspoň čiastočne vnímať pozitívne. U poškodenej sa sexualita neprejavuje, musela by byť na vyššej úrovni sexuality, ak by bola sexuálne zrelá, po skutku by sa nevrátila k svojmu predchádzajúcemu správaniu sa - hranie sa s bábikami, začala žiarliť na súrodenca.

Maloletá ma strach z obžalovaného, situácia pri jej výsluchu pred súdom bola pre ňu veľmi silne emocionálne obsadená, došlo u nej k retraumatizácii a preto znalkyňa vyjadrila pochybnosť, že ak by sa pojednávanie aj odročilo, či by táto neodmietla opätovne vypovedať.

K popisu skutku obžalovaným, že si maloletá sadla na neho obkročmo, znalkyňa nemohla jednoznačne vylúčiť, ale ako už uviedla, v dôsledku jej emociálnej deprimácie, ak to aj urobila, nemalo to určite sexuálny podtón. Znalkyňa tiež nevylúčila možné provokovanie maloletej obžalovaného, ale tiež bez sexuálneho podtónu, keďže takéto správanie maloletej doteraz nebolo nikdy zachytené, ani pri iných osobách, v škole a pod.

Na hlavnom pojednávaní bol ako svedok pred súdom vypočutý súdom ustanovený opatrovník maloletej poškodenej L.. B.. v zastúpení Mgr. Alexandrou Kubaliakovou, ktorá potvrdila, že kontroly v rodine maloletej sú vykonávané pravidelne, rodina je sociálne odkázaná a žije v skromných podmienkach. Matka s dcérou má kamarátsky vzťah, nie je to vzťah matky a dcéry. Maloletá poškodená L.. B.. je slušne vychovaná, je vnímavá, inteligentná, má infantilné sklony, s kamarátkou sa rozpráva o hračkách. Je tichej povahy a je veľmi uzavretá. Matka maloletej výchovné problémy s maloletou neuviedla žiadne, ale došlo u maloletej ku zhoršeniu správania sa z jej strany ku nej, dieťa je voči matke odmietavé.

Na hlavnom pojednávaní bola ako svedkyňa vypočutá matka maloletej poškodenej L.. B.. a zároveň sestra obžalovaného Y. B.Á., ktorá uviedla, že o skutku vie len sprostredkovane od dcéry, ktorá v ten deň mala divné správanie. Keď sa jej pýtala, čo sa presne stalo, nechcela jej nič povedať. Povedala jej len to, že obžalovaný „skúšal na nej dospelácke veci, že ju chytil za „cikulku“. Maloletá jej nekonkretizovala, čo myslela tým, keď povedala, že „obžalovaný na ňu skúšal dospelácke veci“, konkrétne jej nepovedala, že ju znásilnil. Oznámenie na políciu podal jej priateľ U., lebo ona nebola po psychickej stránke schopná.

Potvrdila, že ona zakazovala chodiť maloletej k obžalovaného, lebo tento pil a fetoval. Dom v ktorom obžalovaný býval, patrí L. Y., v minulosti tento prichýlil aj ich, keď ostali na ulici, ale ona s dcérou stadiaľ odišli, lebo obidvaja, obžalovaný aj Y., pili.

Obžalovaného, ktorý je jej bratom má rada, je to najlepší brat, akého mala. Pokiaľ bol tento triezvy, bol zlatý človek, keď si vypil, to bolo horšie. Raz zasahovala aj polícia.

Maloletá sa od skutku zmenila, nechce sa s ňou rozprávať, je uzavretá. Hnevá sa sama na seba, že bola nezodpovedná matka, že ju neupozorňovala. Teraz bývajú v Hladli, čo vybavil jej priateľ. Maloletá sa učí aj dobre aj zle, ona je na materskej, žijú z priateľovho príjmu. Maloletá sa kamaráti s dievčatami, alebo s malými deťmi, spáva sama s plyšovými hračkami. Keď bývali v Ľupči, v noci sa maloletá pocikávala, potom to ustalo. Chodí s ňou na urológiu a psychiatricku. Je papuľnatejšia, drzejšia, ale keď ju niečo trápi nepovie.

K veci svedkyňa doplnila, že keď maloletá prišla za ňou od obžalovaného na zástavku, bola strapatá, prezlečená, pýtala sa jej prečo. Potom bola s ňou u lekára, kde bola na kontrole. Keď prišli domov, maloletá sa nechcela rozprávať, nechcela ani jesť, čo jej bolo už divné. Maloletá dosť často bývala spolu s obžalovaným, počúvali hudbu, alebo sa hrávali spolu. Maloletá jej dáva za vinu, že teraz musí chodiť po súdoch a policajtoch. V ten deň mala maloletá oblečenú sukňu a vestu, po prezlečení bola v teplákoch. Po skutku asi 1 týždeň s maloletou, synom a druhom bývali u L. Y..

Po zrušení rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08. 07. 2013 pod sp.zn. 4T 15/2013, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. 09. 2013 pod sp. zn. 3 To 96/2013 došlo aj k dovypočutiu svedkyne Y. B., ktorá na svojej predchádzajúcej výpovedi zotrvala. Túto doplnila o údaje o prostredí, v ktorom maloletá vyrastala a v poslednej dobe aj žila, v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia Krajského súdu.

V Slovenskej Ľupči v dome Y. bývala ona po smrti matky len s maloletou L. a so svojou synom U. v jednej izbe, ktorá mala klasické dvere, plenta tam nebola. Jej priateľ býval pri svojich rodičoch. Počas života jej matky, táto s Y. nežila ako druh a družka. Svojho terajšieho priateľa U. spoznala necelý mesiac pred maminou smrťou.

V Podkoniciach bývala v 1,5 izbovom byte s deťmi, keď odišla s Ľupče, tam neboli dvere, len klenba, na ktorej bola zavesená plenta, ktorá oddeľovala časť predelenej izbičky, kde spávala maloletá L., kde mala svoju vlastnú posteľ. Trvalo tam s nimi nebýval žiaden muž, len niekedy u nej noc strávil aj jej priateľ.

V dome, v ktorom teraz býva, sú 2 izby, v jednej izbe býva ona, priateľ a jej syn U., maloletá poškodená spáva v kuchyni, kde má svoj kútik.

V deň skutku mala maloletá poškodená keď išla do školy oblečenú rifľovú súpravu - sukňu a vestičku, spodné prádlo mala na sebe nohavičky s rozprávkovou postavičkou bielo-ružové, obrázok rozprávkovej postavičky na nohavičkách mala vzadu, či mala podprsenu resp. lambádu, to si nepamätala.

Maloletá ju po škole mala čakať v Slovenskej Ľupči, boli dohodnuté na určitú hodinu pri tržnici, o 12.05 - 12.10 h, kedy mala maloletá byť na zastávke, ale neprišla, preto jej volala okolo 12.30 h mobilom a táto jej povedala, že už ide. Doniesla žinčicu a lekvár. Keď prišla na zastávku od obžalovaného, mala preoblečené tričko a tepláky, bola ustráchaná, odmeraná, povedala jej, že nič sa nedeje, nič sa nestalo, ale bola vyplašená. Vraj ju nečakala na zastávke preto, lebo obžalovaný ju zavolať po žinčicu a lekvár. S maloletou išla so sebou na kontrolu ku svojej gynekologičke a domov išli autobusom, pešo určite nie. Autobus domov im išiel o 14.48 h. Večer, keď sa maloletá sprchovala, nezdalo sa jej, že si táto nevymenila nohavičky, dala si tie isté, špinavé. Keď ju potom vypočúvala čo jej je, povedala jej, že Z. na nej skúšal dospelácke veci. Keďže správanie maloletej bolo čudné, volala bratovi Ď., ktorý jej povedal, aby volala na políciu.

V závere opätovne svedkyňa potvrdila, že pred incidentom sa dosť často stretávala s bratom - obžalovaným, pomáhali si finančne.

Svedok U. I., druh matky maloletej poškodenej pred súdom vypovedal, že pozná obžalovaného a po tom, ako si v záchode vypočul rozhovor jeho družky s dcérou, že „to Z. na ňu skúšal“, zavolať, na želanie svojej družky, jej a obžalovaného bratovi L. B. s tým, že čo budú robiť. L. B. mu povedal, že ak je to pravda, má zavolať políciu, čo aj urobil. Policajti prišli za 15 minút, povedal im, že „to Z. na maloletej skúšal“. Neuviedol im, že by to skúšal „na nej“.

On sám sa nevedel vyjadriť, či to, čo uviedla maloletá svojej matke, je možné, on s ňou má dobrý vzťah, maloletá je dobrá, dobre s ňou aj vychádza. S obžalovaným Z. B. si tiež dobre rozumie, má ho radšej, ako jeho brata L..

Ku svojmu tvrdeniu ohľadom toho, že vo WC počul rozhovor medzi matkou a maloletou a že počul čo uviedla maloletá, že „Z. to skúšal na ňu“ doplnil, že maloletá nepovedala, že to malo byť „sexuálne“. Matka bola z toho mimo, spolu s maloletou plakali.

K osobe obžalovaného Z. B., bol na hlavnom pojednávaní vypočutý ako svedok jeho brat a zároveň brat matky maloletej poškodenej L. B., ktorý uviedol, že neverí tomu, z čoho je obvinený jeho brat, je to podľa neho celé klamstvo, brat Z. je veľmi dobrej povahy. Potvrdil, že daného dňa o 23.30 h mu volala sestra, že „Z. sa pokúšal o blbosti na maloletej“, či má volať policajtov. On jej povedal, že ak je to pravda, nech policajtov zavola. Na druhý deň bol brat Z. už vo väzbe. On sestru potom nekontaktoval, lebo stále klame. Podľa svedka, maloletá sa dá nahovoriť na hocičo, jeho vzťah k nej je kamarátsky.

K osobe priateľa jeho sestry uviedol, že ako tento prišiel do ich rodiny, sú stále problémy, on ho nemá rád a aj sestra sa zmenila. Konflikt s priateľom sestry zatiaľ nemali. Predtým sa stretávali, pomáhali si navzájom, keď jeho súrodenci bývali spolu aj s maloletou v dome u L. Y., spolunažívanie medzi nimi bolo dobré, konflikty nemali.

So svojou sestrou sa on momentálne nerozpráva, sestra sa mu ani nepozdraví, klame a celé je toto preto, že sestra chcela vystaňovať brata z domu od L. Y., kde sa aj asi týždeň po incidente sestra s rodinou aj nastahovala, ale L. Y. im dal týždeň na to, aby z domu odišli.

Svedok L. Y. pred súdom potvrdil, že obžalovaný Z. B. býval u neho a tiež, že maloletá s matkou v minulosti u neho bývali tiež, 4-5 rokov.

Vzťahy boli medzi ním a obžalovaným dobré, nemali žiadne problémy. On je väčšinou na salaši, odchádza vo februári, marci a vracia sa do dediny pred Vianocami. O väzbe Z. B. sa dozvedel v októbri, od cudzích ľudí, pričom Y. B. po septembri bývala týždeň v jeho dome. O konflikte sa nerozprávali a on neverí, že to obžalovaný spravil. Aj v minulosti obžalovaný chodil k sestre maloletú strážiť, bol s ňou aj dva dni a nikdy sa nič nestalo, nikdy sa nikto nestražoval.

V konaní bol na žiadosť obžalovaného dovypočutý ako svedok aj jeho druhý brat U. Y., ktorý potvrdil, že obžalovaný a matka maloletej poškodenej, sú jeho nevlastný súrodenci. Aj on s maloletou žil v spoločnej domácnosti viackrát od malička, bývali spolu aj v Ľubietovej. V tej dobe sa maloletá pocikávala a vlastne jej pocikávanie začalo, odkedy sa maloletá vrátila z detského domova. V spoločnej domácnosti všetci bývali aj v roku 2009 a to v Slovenskej Ľupči, kde jeho sestra s dcérou spávali v osobitnej izbe. Maloletú označil za voľné dieťa, ktoré má so svojou matkou kamarátsky vzťah a ak niečo chcela, vydobýjala si to u nej. O žiadnych výchovných problémoch s maloletou nevie, čo povedala jej matka, to robila dcéra a naopak. Podľa svedka, jeho nevlastný súrodenci mali dobrý vzťah, často sa navštevovali, lebo celá rodina sa často sťahovala a obžalovaný bol stále s nimi. Preto tento bol s maloletou často sám a keď už nebývali spolu, pomáhal sestre a neteri, navzájom si pomáhali aj finančne, maloletá sa zo školy chodievala prezliekať k obžalovanému, tento ju odprevádzal na autobus, neboli žiadne problémy. V prítomnosti obžalovaného sa maloletá správala ako kamarátka, mali blízky vzťah. Obžalovaný keď si vypil, nebol násilný voči svojej sestre, ale bol prchký, mal narážky a od sestry počul, že ju mal obžalovaný naháňať s nožom. Svedok zároveň potvrdil, že v minulosti obžalovaný aj fetoval, v poslednom období ho však nevidel nafetovaného.

Vzhľadom na výpoveď obžalovaného Z. B. na hlavnom pojednávaní, kedy tvrdil, že pri výpovediach v prípravnom konaní pred policajtni klamal, lebo bol pod nátlakom policajtov, mal strach, vyhrážali sa mu, že ho zbijú a preto považoval obidve svoje predchádzajúce výpovede pred policajtni za vymyslené a pravdou je to, čo uviedol na hlavnom pojednávaní, súd pristúpil k predvolaniu a vypočutiu svedkov - vyšetrovateľa PZ npor. C.. L. M. a prítomného pri výsluchu obžalovaného - príslušníka PZ nstržm. U. M..

Svedok nstržm. U. M. potvrdil, že bol prítomný pri výsluchoch obžalovaného v prípravnom konaní. Uviedol, že počas výsluchov sa nič neštandardné nestalo, jednalo sa klasický postup a k obžalovanému sa správali slušne. Výsluch bol vedený vyšetrovateľom, obžalovaný B. povedal všetko, ako sa stalo, fyzické násilie a vyhrážky pri výsluchu na obžalovaného použité neboli.

Svedok ešte svoju výpoveď doplnil, že obžalovaný pri výsluchu dňa 12. 09. 2012 vypovedal stroho k veci a časom si začal uvedomovať o čo ide, preto začal podrobnejšie vypovedať. Výsluch zapisoval vyšetrovateľ M. a písal len to, čo povedal obžalovaný. Tento si potom zápisnicu z výsluchu prečítal a zápisnicu podpísal. Do miestnosti počas výsluchu nikto nevošiel, vyšetrovateľ, ani on sa obžalovanému nevyhrážali bitkou. Obžalovaný nebol zranený, nežiadal ošetrovanie, na nič sa nestražoval. Nemá vedomosť o tom, že by policajti zbili obžalovaného, že by ho niekto fyzicky napadol a zároveň poprel tvrdenia obžalovaného o tom, že on mal na obžalovaného vyťahovať naťahovací pelendrek.

Tvrdenia svedka M. pred súdom potvrdil aj svedok npor. C.. L. M., ktorý v prípravnom konaní viedol výsluchy obžalovaného ako zadržaného a potom ako obvineného. Podľa svedka, všetky výsluchy obžalovaného prebiehali štandardne, zápisnice o výsluchu podpísal sám obžalovaný po ich prečítaní. Obžalovaný vypovedal spontánne a on protokoloval do zápisnice iba to, čo obvinený vypovedal. Iné osoby počas výsluchu do miestnosti nevstúpili, k neštandardnej situácii v správaní policajtov pri výsluchu obžalovaného nedošlo a to ani zo strany nstržm. U. M., ktorý ani nebúchal pelendrom po stole, nevyhrážal sa obžalovanému že ho zbije, ani obžalovanému nekládol žiadne otázky. Ani on nemá vedomosť o tom, že bol obžalovaný zbitý.

Na hlavnom pojednávaní sa súd zároveň oboznámil so svedeckými výpoveďami svedkov U.. L. P. - triednej učiteľky maloletej na č.l. 118-121, ako i jej spolužiačky a kamarátky - maloletej P. V. na č.l. 122-124,

Svedkyňa U. L. P. - triedna učiteľka maloletej L..B.. uviedla, že ku skutku, ktorý sa stal 11. 09. 2012 sa nevie bližšie vyjadriť. Maloletá je v triednom kolektíve utiahnutá, ale v triede má jednu veľmi dobrú priateľku, ktorá sa volá P. V.. Na toto dievča je výrazne upnutá. Podľa jej názoru sa tejto kamarátke zdôveruje so svojimi starosťami, ale aj s radosťami. Chodíeva k nej aj spať, asi trikrát do týždňa. U kamarátky sa maloletej L..B.. lepšie pripravuje do školy, pretože doma nemá na prípravu pokojné rodinné prostredie. Ďalšie kamarátky v triede nemá. S chlapcami sa cez prestávky nerozpráva, pretože vtedy trávi čas len so svojou kamarátkou P.Í.. Vzdelávacie výsledky maloletej L..B.. nedosahujú dobrú úroveň. Vyjadruje sa veľmi jednoducho, ale domáce úlohy si robí pravidelne. Má problém vety sama konštruovať. Predtým navštevovala základnú školu v Podkoniciach a do školy v Slovenskej Ľupči začala chodiť od septembra 2012.

Maloletá svedkyňa P. V. uviedla, že maloletá L..B.. je jej spolužiačka a o tom, čo sa jej malo stať začiatkom septembra 2012, nič nevie, nakoľko jej o tom nepovedala. Maloletá L..B.. chodíeva k ním domov, ale aj keď sú dobré kamarátky, všetko si medzi sebou nepovedia. Obvineného Z. B. vôbec nepozná. Za účelom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného Z. B. boli do konania pribratí znalci z odboru psychiatrie MUDr. Ján Vongrej a MUDr. Martin Somora, ktorí v závere znaleckých posudkov č. 94/2012, 47/2012 uviedli, že u obvineného v minulosti, ani v súčasnej dobe nezistili žiadnu duševnú poruchu v pravom zmysle, čiže psychózu. Zistili závislosť na alkohole, pre ktorú už mal v minulosti nariadenú aj ochrannú protialkoholickú liečbu. Zistili u neho v čase činu symplexnú, prostú opilosť na hranici stredného stupňa, vplyvom ktorej boli v čase činu u obvineného znížené ovládacie schopnosti, ale len nepodstatne. Jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované. Znalci u obvineného nezistili ani žiadnu sexuálnu deviáciu, ale zistili rozvinutú závislosť na alkohole. Pri ostatných psychoaktívnych látkach sa jedná o ich občasnú, sporadickú nadužívanie, bez znakov závislosti. Pobyť obvineného na slobode nie je podľa znalcov z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Vzhľadom na rozvinutú závislosť na alkohole, znalci zároveň navrhli uložiť obžalovanému ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

V rámci ďalšieho dokazovania sa súd na hlavnom pojednávaní oboznámil s obsahom listinných dôkazov a to konkrétne s gynekologickou lekárskou správou na č.l. 195, zápisnicou o obhliadke miesta činu a fotodokumentáciou na č.l. 188-192, zápisom o dychovej skúške na č.l. 196, korešpondenciou na č.l. 193-194, úradnými záznamami a fotografiami na č.l. 198-202, charakteristikami na maloletú L..B.. na č.l. 203-206, správou Psychiatrickej liečebne Kremnica na č.l. 213, uznesením o vrátení vecí a zápisnicou o vrátení vecí na č.l. 38-39, trestnými rozkazmi Okresného súdu Banská Bystrica č. 5T 121/2007, 6T 144/2010 na č.l. 207-211, charakteristikami na obžalovaného na č.l. 273-279 a odpisom z jeho registra trestov na č.l. 280, po prečítaní ktorých, jednotlivo každý zvlášť, zo strany obžalovaného pripomienky a ani námietky neboli.

Obžalovaný Z. B. je slobodný, pred činom bol bez pracovného pomeru, v mieste trvalého bydliska sa nezdržiava. Má dcéru, ktorá žije s matkou v Banskej Bystrici.

Zo správy Centra pre liečbu drogových závislostí v Banskej Bystrici vyplynulo, že je u nich obžalovaný evidovaný.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súdom, neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by obžalovaného Z. B. zbavovali trestnej zodpovednosti v zmysle § 23 Tr. zák., pričom prokurátor po doplnení dokazovania vo svojej záverečnej reči navrhol, aby súd konanie obžalovaného, kvalifikované v obžalobe ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., prekvalifikoval na zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák..

V danom prípade mal súd, rovnako ako prokurátor za to, že správanie a konanie obžalovaného voči maloletej poškodenej, jednoznačne nesmerovalo k dosiahnutiu súdože, čo nepotvrdila ani maloletá poškodená vo svojich viacerých výpovediach, nevyplývalo to ani z gynekologickej správy na maloletú a nakoniec ani z obsahu znaleckého posudku na obžalovaného, pri vyšetrení ktorého nebola zistená u neho žiadna sexuálne deviácia. Keďže ale v konaní bolo preukázané nad všetky pochybnosti neprímerané sexuálne konanie obžalovaného voči maloletej (bozkávanie, dotyk na pohlavných orgánoch), o ktorej veku mal tento jednoznačne vedomosť, svoje nevhodné správanie nakoniec pripustil aj samotný obžalovaný, súd považoval v danom prípade za správne, aby došlo k prekvalifikácii skutku

a skutok, ktorého sa dopustil obžalovaný Z. B., bol súdom posúdený ako zločin sexuálneho zneužitia podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 201 ods. 2 písm. b) Tr. zák., odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe

Aj v danom prípade sa chránenou osobou v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. rozumie dieťa, za ktoré sa podľa § 127 ods. 1 Tr. zák. rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak nenadobudla plnoletosť už skôr.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako pätnásť rokov pred akýmkoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti.

Osobou mladšou ako pätnásť rokov je osoba do dňa predchádzajúceho jej pätnástym narodeninám (§ 136). Pohlavie ani pohlavná zrelosť, či narušenosť, ani citová väzba alebo súhlas tejto osoby nie sú rozhodujúce.

V danom prípade ide o úmyselný trestný čin a po objektívnej stránke ide o iný spôsob sexuálneho zneužitia, ktorý spočíva v intenzívnejších zásahoch do pohlavnej sféry poškodených, ktoré smerujú k vzrušeniu páchatela, pričom sa nevyžaduje, aby u páchatela došlo k pohlavnému ukojeniu. Stačí teda, ak sa páchatel bude snažiť akýmkoľvek spôsobom svoje pohlavné vzrušenie uspokojiť.

To, že u obžalovaného Z. B. došlo jeho konaním v celom rozsahu k naplneniu skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužitia podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., vyplynulo jednak z výpovedí samotného obžalovaného Z. B. a to najmä z jeho prvotných výpovedí, ktoré súd nemal dôvod vyhodnotiť za nedôveryhodné, oproti jeho zmenenej výpovedi učinenej na hlavnom pojednávaní, odvolávajúc sa na jeho pôvodné doznanie, ktoré malo byť učinené pod nátlakom polície. Toto jeho tvrdenie bolo vyvrátené vypočutými svedkami, príslušníkmi PZ, M. R. M., ktorí akýkoľvek nátlak na obžalovaného vylúčili. Ak teda svoje prvotné výpovede obžalovaný označil za klamstvo, súd jeho tvrdenie považoval len za jeho účelovú obranu. Navyše jeho tvrdenia o tom, že si obidve výpovede pred policajtmí vymyslel, lebo ho títo bili a teda vypovedal pod nátlakom a to včítane toho, čo uviedol pred sudcom pre prípravné konanie pri výsluchu, keď sa rozhodovalo o jeho vzatí do väzby, súd považoval za nepreukázané, keďže sudcom pre prípravné konanie (jednalo sa o totožnú osobu s predsedom senátu v tejto veci), neboli pri jeho vypočutí zistené žiadne také okolnosti, ktoré by nasvedčovali nejakému nátlaku, resp. strachu, ktorý by mal mať obžalovaný z príslušníkov polície, pričom obsah svojich prvotných výpovedí aj tu potvrdil. Navyše zodpovedal aj ďalšie otázky, z ktorých okrem iného vyplynulo, že maloletú poškodenú, o ktorej vedel že má desať rokov, párkrát pobozkal na krk a pery a tiež, že sa dotkol svojim nestoporeným penisom ohambia maloletej.

Napriek tomu, že sa súdu nepodarilo vykonať konfrontáciu (priamu, či nepriamu) maloletej poškodenej s obžalovaným, ktorá v priebehu svojho dopytujúceho v prítomnosti obžalovaného následne odmietla vypovedať, s poukazom na záver prítomnej znalkyne a sociálnej pracovníčky, ako i s poukazom na dovypočutie znalkyne, súd výpoveď maloletej v podstatných veciach, nepovažoval za nedôveryhodnú a touto došlo čiastočne aj k odstráneniu nezrovnalostí v jej predchádzajúcich výpovediach.

Čo sa týkalo namietaných pochybností ohľadom dôveryhodnosti osoby maloletej, jej sexuálnej zrelosti a jej poznatkov z tejto oblasti, s prihliadnutím na prostredie, v ktorom maloletá vyrastala a v poslednej dobe aj žila, k tomu bola dovypočutá jednak jej matka, Y. B., ako i obžalovaným navrhnutý svedok U. Y., z ktorých výpovedí nevyplývalo, že by sa nemohli poznatky maloletej z oblasti sexuálnych vzťahov, prirovnávať k bežnej populácii, ako to uviedla znalkyňa v jej znaleckom posudku, nakoľko nebolo preukázané, že by maloletá mala byť svedkom sexuálneho života jej matky s jej partnermi.

Skutočnosti tvrdené obžalovaným o jeho dobrom vzťahu s maloletou poškodenou, jeho starostlivosti o ňu, nebolo nikým namietané, tieto skutočnosti boli potvrdené jednak matkou poškodenej, ako i svedeckou výpoveďou svedka L. Y., L. B. a U. Y. a preto súd mal zo to, že s vysokou pravdepodobnosťou, ku konaniu obžalovaného len došlo z dôvodu u neho prítomného alkoholu, pripustiť, že maloletá,

ako uviedla aj znalkyňa PhDr. Martina Bečková, mohla určitým spôsobom obžalovaného provokovať, pričom v jej prípadnom takomto konaní maloletej, znalkyňa vylúčila akýkoľvek sexuálny podtón. VŠak aj v tomto prípade, ak by obžalovaného maloletá poškodená aj provokovala, obžalovaný, poznajúc vek poškodenej, nemal konať tak, ako konal a nad všetky pochybnosti zasiahol do mravného a fyzického vývinu maloletej práve jeho útokmi proti jej pohlavnej nedotknuteľnosti.

Súd mal teda zato, že po subjektívnej stránke obžalovaný Z. B. konal formou nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák., pričom k takémuto záveru bolo dospené na základe toho, že obžalovaný, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, od ktorého je aj podľa znalcov závislý, musel za normálnych okolností vedieť, že prípadným takýmto svojim konaním môže takéto porušenie, alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol teda s tým uzrozmenný, navyše dobre vedel, v akom veku je maloletá a v stave, keď bol triezvy, nikdy v minulosti sa takéhoto konania voči maloletej nedopustil.

Z hore uvedených dôvodov súd obžalovaného Z. B. uznal za vinného zo zločinu sexuálneho zneužitia podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi pritom možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného Z. B.Š. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a na druhej strane ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, ako to má na mysli ustanovenie § 37 Tr. zák.

Obžalovaný nebol postihnutý v priestupkovom konaní a z odpisu jeho registra trestov vyplýva, že tam má obžalovaný dva záznamy. V roku 2007 bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. V roku 2010 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. V oboch prípadoch avšak súd rozhodol, že sa obžalovaný osvedčil a preto sa hľadá na neho, akoby nebol odsúdený.

Z uvedeného dôvodu súd považoval u obžalovaného Z. B., za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 2 rokov za trest, ktorý je vzhľadom na všetky preukázané skutočnosti, prihliadnuc na dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré v danom prípade spočívajú v možnom, neúmyselnom správaní sa poškodenej (bez sexuálneho podtónu), za dostatočný a preto mu ho v tejto dĺžke aj uložil.

Pri určení ústavu na výkon trestu, v ktorom má obžalovaný uložený trest vykonať, súd vychádzal z ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., na základe ktorého ustanovenia súd zaradí obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. obžalovanému Z. B. uložil aj ochranné protialkoholické liečenie a to ústavnou formou, s poukazom na závery znalcov z odboru psychiatrie MUDr. Jána Vongreja a MUDr. Martina Somoru vyslovených v ich znaleckých posudkoch č. 94/2012, 47/2012, ktorí mu ho navrhli uložiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.